

TEVEREN RANNALLA

I

Olen käynyt täällä, tulen toisaalta,
kirjoitin muutaman sanan
saadakseni asua tässä lähellä virtaa,
kirjoitan virran rannalla,
minun eläessäni se on ollut korkeampi vesi.
Joku nukkuu yönsä makuupussissa
Ponte Sistolla, tumma tukka näkyy,
joka aamu kuljen siitä ohi.

III

Farkut hänellä on ja valkoinen paita.
ja nuo suippokärkiset kengät,
täällä muodissa,
musta tukka ei näytä märältä.
Eivät tee mitään, anna edes tekohengitystä.
Tuolla hän on, alhaalla.
Omituista että näen hänen silmänsä
ne aukenevat tänne asti,
Tevere virtaa samalla tavalla,
ei se näytä edes virtaavan, se katsoo ylös.

V

Soitan sinulle täältä Teveren rannalta,
kuulet mikä kohina, se on katu,
virta on hiljaa tuolla alhaalla.
Äänesi kuitenkin, äänesi on silta,
minä paiskaudun puhelinkopista
tungokseen, en muuten pääse siitä yli.

II

Sillankorvaan on taas tullut neitsyt Maria
lapsensa kanssa suoraan pääalttarista
mutta kolikot ovat kirkossa.
Täällä he maksavat suojelurahaa
niin ihmiselle kuin jumalalle.
Ja hän on mafioso

kiiltävässä nahkatakissa, askelissa
kova kaiku, Via Arco del Monte.
Marttyyreja kerjäläisiä, pyhimyksiä
taskuvarkaita. Ja tuo poika istuu unessa
kaulassa pahvilappu jossa lukee
että kaikki hänen rahansa on ryöstetty.

IV

Tältä sillalta näkyy vanhempi silta, komea
mutta poikki,
sen siltaholvissa
roikkuu köysi, köyden alla
on kumottu tuoli.
Lavastus. Mutta joku sen teki. Aikaisemmin.
Niin, tietysti. Joku luhistui sillalla joka petti.

MIRKKA REKOLA